

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปั้นหยา

อาชีวศึกษากองคนไทยคืออาชีพเกษตรกรรม ซึ่งมีความหมายรวมถึงอาชีพการปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์ ในการประกอบอาชีพนี้แม้จะดำเนินการทั้งการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ควบคู่กันไป ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกิจกรรมการผลิตที่เกือบหนักอยู่เสมอ สำหรับอาชีพการเลี้ยงสัตว์นั้นมีความผูกพันกับผู้เลี้ยงเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือผู้เลี้ยงสามารถใช้ประโยชน์จากการเลี้ยงสัตว์ได้หลายอย่าง อาทิ เพื่อใช้ในการบริโภคภายในครัวเรือนโดยใช้ผลผลิตเนื้อ ไข่ จากสัตว์ที่เลี้ยงไว้ และผู้เลี้ยงสามารถใช้ประโยชน์จากการแรงงานของสัตว์ที่เลี้ยงในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเตรียมการปลูกพืช การขนย้ายหรือขนส่งสิ่งของต่าง ๆ โดยมีการใช้แรงงานจาก วัว ควาย ม้า ช้าง เป็นต้น และนอกจากนี้แล้ว มนุษย์ที่เลี้ยงไว้ยังเป็นประโยชน์แก่ชาติที่มีราคาถูกและคุณภาพดี เช่นมีลักษณะเด่น รวมทั้งปัจจุบันสามารถนำมูลสัตว์ไปใช้ในการทำกากซีวภาพเพื่อประโยชน์ ให้สอยในครัวเรือนได้อีก การเลี้ยงสัตวนอกจากจะใช้ในการบริโภคภายในครัวเรือนแล้ว ยังสามารถใช้เป็นอุตสาหกรรมส่งออก โดยการแปรรูปและชำแหละ อันส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการเลี้ยงสัตว์ออกไปจากเดิม คือจากที่เคยเลี้ยงเพื่อการบริโภค และใช้สอยในครัวเรือน กลายมาเป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าและส่งออกมากกว่า มีการเลี้ยงเป็นจำนวนมากขึ้น มีการใช้ยาป้องกันและรักษาโรค ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ เพื่อผลสำเร็จของการเลี้ยง

จากการสำรวจการเลี้ยงสัตว์ตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้เห็นว่างานของรัฐ จำเป็นที่จะต้องรับร่วมดำเนินการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ให้มากยิ่งขึ้น โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อดือย่างจริงจัง สนับสนุนช่วยเหลือด้านเงินทุนและพื้นที่เลี้ยง ให้ความมั่นใจในตลาดโลก ป้องกันโรคระบาดและต้องเผยแพร่ความรู้วิชาการผลิตโคให้ถึงมือ

เกษตรกรอย่างทั่วถึง (จระสพทช 2531 : 5-6) สำหรับสัตว์ที่ได้รับการ ส่งเสริมนี้มักจะ เป็นไปตามความต้องการของตลาดทั้ง ในและนอกประเทศ ซึ่งมีทั้งประเทศไทยและต่างประเทศ ไม่ใช่ ตลอดจนผลผลิตได้อ่อน ๆ จากผลิตภัณฑ์สัตว์ โดยเรื่องว่าก็เป็นสัตว์ประเภทหนึ่งที่ได้ รับการส่งเสริมให้เลี้ยงมาก โดยเฉพาะในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นภาคที่มีผล ผลิตทางเกษตรประเพณีนี้มีอยามากเมื่อเทียบกับผลผลิตที่ได้จากภาคอื่น ๆ และจังหวัด นครราชสีมาเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการเลี้ยงโคเนื้อในทุกอำเภอ ของจังหวัด แต่จะมีการเลี้ยงมากที่สุด ในเขตของอำเภอค่านชูนทด ซึ่งมีรูปแบบการเลี้ยง แบบชาวบ้านและได้รับความรู้โดยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หน่วยราชการต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน เช่น การให้บริการฉีดวัคซีน การให้บริการผลสัมฤทธิ์ การให้ ความรู้ด้านโรคและน้ำในเรื่องการเลี้ยง การเตรียมหรือแปรรูปอาหาร ในช่วงฤดูแล้ง เป็นต้น ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าเขตอำเภอค่านชูนทดเป็นอำเภอที่ประสบผลสำเร็จในการเลี้ยง โคเนื้อ

จากการที่หน่วยราชการต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญต่อการเลี้ยงโคเนื้อและได้มี การส่งเสริมให้มีการเลี้ยงอย่างจริงจังในเขตอำเภอค่านชูนทดนั้น เพื่อให้เกษตรกรผู้ เลี้ยงโคได้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการผลิตทางการเกษตรประเพณี ไว้มั่นสำ乎หลังแต่เดียว อย่างเดียว อีกทั้งยังเป็นการใช้แรงงานที่มีอยู่ในแต่ละครัวเรือนอย่างเต็มที่ เนื่องจาก ระยะเวลาในการปลูกมันสำ乎หลังถึงเก็บเกี่ยวจะนานมีช่วงเวลาที่ว่างมากเป็นการใช้แรง งานอย่างคั่งค้างและจากการที่หน่วยราชการต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จในการส่งเสริมการ เลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่อำเภอค่านชูนทด จังหวัดนครราชสีมา ทำให้เกิดการศึกษาถึงปัจจัย ที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ในพื้นที่อำเภอค่านชูนทด ทั้งนี้เนื่อง จากมิได้เคยมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในห้องที่ดังกล่าวมาก่อน จึงเห็น ควรที่จะทำการศึกษาเพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หน่วยราชการ รวมทั้งให้บริหารงานระดับต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จรวมทั้งปัญหา-อุปสรรค หรือข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขเพื่อจะได้ปรับ ปรุงงานส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อในห้องที่ดังกล่าวและในห้องที่ดังนี้ ตลอดจนถึงการปรับปรุง วิธีการ แนวโน้มที่ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อศึกษาช้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านอื่น ๆ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ
- เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยอื่น ๆ กับความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร
- เพื่อดูหน้าปัญหาและความต้องการของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ เชต่อภาคด้านชนบท จังหวัดนครราชสีมา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทำให้ทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในอำเภอต่าชนบท จังหวัดนครราชสีมา
- สามารถนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงงานส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
- จะเป็นประโยชน์แก่นักวิจัย นักวางแผน ผู้สนใจโดยทั่วไปและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ

สมมติฐานของการวิจัย

ความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับ

- ขนาดของพื้นที่ที่ทำการปลูกพืชไร่
- ขนาดของแรงงานในครอบครัว
- ระดับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริม
- ความรู้เกี่ยวกับภาวะราคาซื้อขายของโคเนื้อที่ทันเหตุการณ์

5. รายได้ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ
6. จำนวนโคที่เลี้ยง
7. สินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อต่าง ๆ
8. อายุ
9. ตำแหน่งทางสังคม
10. การคิดต่อกับชุมชนนั้น ๆ
11. การเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเกษตรอื่น ๆ
12. การมีส่วนร่วมในกิจการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
13. การรับฟังข่าวสารทางด้านการเกษตร

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ในเขตพื้นที่อำเภอ dane จังหวัดนครราชสีมา โดยการสัมภาษณ์ใช้คำถามแบบปลายเปิดและปลายปิด เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเพิ่มเติมความลึกซึ้งความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและปัจจัยอื่น ๆ กับความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร ปัญหาและความต้องการของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ โดยที่

1. การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2533-2534
2. ประชากรที่ศึกษา คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ในเขตพื้นที่อำเภอ dane จังหวัดนครราชสีมา

3. ตัวแปรที่นำมาศึกษามี 2 ประเภท คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ทั้งหมด 12 ปัจจัย

ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมมี 8 ปัจจัย ได้แก่

1. รายได้
2. จำนวนโคที่เลี้ยง
3. แรงงานในครัวเรือน

4. สินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อต่าง ๆ

5. อายุ

6. ตำแหน่งทางสังคม

7. ประสบการณ์ในการเลี้ยงโค

8. พนักงาน

1.2 ปัจจัยด้านอื่น ๆ มี 6 ปัจจัย ได้แก่

1. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่

2. การติดต่อกับชุมชนอื่น ๆ

3. การเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงโคเนื้อและกิจกรรมด้านการเกษตรอื่น ๆ

4. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อที่สำคัญ

5. การรับฟังข่าวสารทางด้านการเกษตร

6. ความรู้เรื่องตลาดโคเนื้อ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ลักษณะการยอมรับงานส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่หน่วยราชการ มี 13 ลักษณะ ดังนี้

1. พันธุ์

2. การให้อาหาร

3. การใช้ยาป้องกันและรักษาโรค

4. แหล่งของพันธุ์

5. การใช้อาหารเสริมจำพวกแร่ธาตุ

6. แหล่งอาหาร (ทุ่งหญ้า)

7. การดูแลสุขาภิบาล

8. การผสมพันธุ์

9. การผสมเทียม

10. การตลาด (แหล่งจำหน่าย)

11. การทำฟางปรงแต่ง

12. สภาพโรงเรือน

นิยามศัพท์

1. วัวเนื้อหรือโคเนื้อ หมายถึง วัวหรือโคที่ให้ประโยชน์จากเนื้อเท่านั้น ไม่รวมถึงน้ำนมและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ

2. เกษตรกรผู้เลี้ยง หมายถึง เกษตรกรผู้ที่เลี้ยงวัวทั้งเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมในพื้นที่อำเภอต่างชุมชน จังหวัดนครราชสีมา เท่านั้น

3. เจ้าหน้าที่ส่งเสริม หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริการความรู้ทางการเกษตรแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงวัว สังกัดกรมส่งเสริมการเกษตร ตลอดรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่ทำหน้าที่ให้บริการความรู้ด้านคำแนะนำและบริการผลสมเทียมวัว คลาย ตลอดจนคำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงวัว สังกัดกองยกลงสมเทียม กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

4. หน่วยราชการ หมายถึง ตัวแทนฝ่ายรัฐบาลที่รับผิดชอบในการให้ความรู้และบริการแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงวัวในพื้นที่อำเภอต่างชุมชน เช่น เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่ฝึกอบรมวิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา

5. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ หมายถึง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยอื่น ๆ ตามที่ระบุ

6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สำคัญ หมายถึง ร่วมกิจกรรมการค้นหาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ไขปัญหาและวางแผน การปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ ร่วมในการรับผลประโยชน์ การติดตามควบคุมและประเมินผล

7. ประเภทของอาชีพเกษตรกรรม หมายถึง ประเภทของอาชีพเกษตรกรรมที่เกษตรกรผู้เลี้ยงวัวทำอยู่ เช่น การปลูกพืชไร่ พืชสวน การเลี้ยงสัตว์ใหญ่ สัตว์เลี้ยง

8. การใช้ประโยชน์จากส้อมวัลชน หมายถึง ลักษณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงวัวได้เชื่อมมวลชน ได้แก่ วิถย์ โกรกัณ หนังสือพิมพ์ วารสารและอื่น ๆ ในการแสวงหาความรู้ทางการเกษตร

9. ความสำเร็จ หมายถึง ภาวะที่เมื่อเกษตรกรรมรับและปฏิบัติตาม
คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ส่งเสริม

10. กิจกรรมหมู่บ้าน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในหมู่บ้านของเกษตรกรผู้
เลี้ยงโค และกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยคนในหมู่บ้านเอง และโดยคนนอกหมู่บ้าน
เช่น การทำพิธีกรรมทางศาสนา การอบรมทางการเกษตรฯ ฯลฯ

11. กิจกรรมส่งเสริมการเลี้ยงโค หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยเกษตรกรผู้
เลี้ยงโคเอง และโดยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเลี้ยงโค เช่น การผสม
เทียม การฉีดยาป้องกันโรค

12. ประสบการณ์การเลี้ยงโค หมายถึง การเคยหรือไม่เคยเลี้ยงโคมาก่อน
ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโค ทั้งนี้รวมถึงการเลี้ยงที่เป็นของตนเองและการรับจำแลง

13. การใช้อาหารชั้น ในหมายถึง รำลาเอื้อดอย่างเดียว

14. เทคโนโลยี หมายถึง ผลงานวิจัยค้นคว้า วิทยาการหรือวิธีการใหม่ ๆ
ที่ได้รับการทดสอบและพัฒนาแล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และเมื่อนำไปปฏิบัติแล้ว
สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ได้

15. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ หมายถึง การได้พบปะกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการ
เกษตรของกรมส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่จากการปศุสัตว์ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยว
ข้องกับงานการเลี้ยงโคเนื้อ

16. การติดต่อกับชุมชนอื่น ๆ หมายถึง การได้เดินทางไปพบปะกับบุคคล
ต่าง ๆ ภายนอกชุมชนของตน เช่น หมู่บ้านอื่น ตำบลอื่น อำเภออื่น และจังหวัดอื่น ๆ